

באוניברסיטה, כולם מהשורה הראשונה בתחומם, שיבטיחו תהודה מירבית בארץ ובעולם. שתי המטרות לא הושגו (ראה הנודון). בגלל שורה של התפוצצויות.

מלכתחילה היה ברור שיש שתי קבוצות הפועלות בשטח — אחת של כוכבי שמש, יוסף שילוח, חיים הנגבי ואחרים, רובם מיוזמים, והקבוצה שאורגנה עליידי יעל לוטן, לטיף דורי ואחרים.

ההתפוצצות הראשונה באה כשצץ פיתאום עוזי בורשטיין. היה זה אחרי שתופיק טובי חזר מאירופה, והביא עימו את ההחלטה להעלות באופן דרמאטי את הפרופיל של רק"ח ביוזמה. עד אז הופיעו רק שני אנשי רק"ח בלתי ידועים ברשימות המוד מנים. לפתע פנה בורשטיין אל שני המתחרים, כוכבי שמש ולטיף דורי, הציע לתווך ביניהם והציג אולטימטום: לסלק מן המישלחת את שני פעילי הרשימה המתקדמת ארם קלר וחיים הנגבי. אם יסע הנגבי, הודיע, יצטרף גם הוא למישלחת. הנגבי הודיע מייד שהוא מוותר על הנסיעה. אך הדבר לא הרתיע את בורשטיין. הוא הודיע שיסע בכל מיקרה. בשלב זה כבר הסתלקו רבים מן המועמדים לנסיעה, מחשש שהמישלחת קיבלה ציביון קומוניסטי מובהק.

ריח גיזעני

הסיציון השני בא בשורה של פגישות בין הקבוצות. לטיף דורי הודיע שהוא יור"ר המישלחת, והוא לברו יקבע מי יסע. הוא סמך על הקשר

(המשך מעמוד 10)

כלשהו, אך התוצאה היתה שאנשים בולטים, שבמיקרה אחר היו משתתפים במישלחת, הוצאו ממנה מראש.

עוד "החלטה" היתה להעמיד בראש המישלחת את לטיף דורי, מי שהיה בעבר ראש המחלקה הערבית של מפ"ם, המייצג לכל היותר קבוצה קטנה אחת מבין היוזמים האפשריים. דורי, ליד עיראק, יזם קבוצה בשם הוועד לדיאלוג ישראל-פלסטיני מיסודם של בני עדות המזרח. שצמחה מתוך עצומה למען השלום, שעליה חתמו מאה אישים מיוזמים. כפי שהתברר לאחר מכן, אף לא אחד מכל המאה יצא לרומניה.

אולם המינוי הזה, שבא מרומניה, ושלא הוחלט עליו בשום התכנסות בישראל, מסר לדורי את הזכות הבלעדית להחליט מי יסע ומי לא. הוא שלט על מכשיר המפתח: כרטיסי הטיסה, שבאו מרומניה, לפי החלטת השלטונות הרומנים — וכפי שהס' תבר לאחר מכן, היתה לרק"ח השפעה מכרעת עליהם.

דמות המפתח המיסתורית

דמות המפתח בכל המגעים בר שלב זה נשארה גם היא אפופת מסתורין. היה זה אמנון קפליוק, עיתונאי שאינו שייך לשום גוף פר ליטי, שביקר בארצות ערביות ונפגש עם אנשי אש"ף ואחרים, כשהוא נושא דרכון צרפתי ומופיע בשם העיתון הצרפתי רביהוקרה לה-מונד.

דורי בשומו (מימין: ח"כ מוחמד ותר) עוזי בורשטיין נעלם. וגם קפליוק

השבוע לא היה לטיף דורי מוכן לומר מילה על תפקידו של קפליוק בפרשה, אך היה זה הוא שקשר את הקצוות ברומניה. כל ההחלטות הממיות התקבלו שם. במקביל פעלה קבוצה יהודית מיוזמת קטנה בפאריס, בשם פרספקטיבות יהודיות ערביות, שהתקשרה עם כמה קבוצות ישראליות מיוזמות, ובעיקר עם החזית המזרחית והמיזרח אל השלום, שהתגלו במהרה כמתחרות על היוזמה עם לטיף דורי וחבריו. במקביל נערכה התרוצצות דומה בקרב אש"ף. תחילה פנה מקסים גילן, המייצג קבוצה אחרת, ליאסר ערפאת עצמו. זה הסכים להתלהבות למיפגש, והודיע שהוא עצמו יבוא אליו. לפתע הסתבר כי ברומניה יש יוזמה אחרת, וכי שם הוחלט שלא ערפאת יבוא, אלא איש מן הדרג השני, המקורב לשמאל. דובר או בעיקר על מחמוד עבאס, המכונה אברמאון, האיש החזק בקבוצה העליונה של אש"ף ופת"ח. המרכז בידי את ענייני האירגון והמימון. הוא מעין פינחס ספיר של האירגון. היוזמה הפאריסאית היתה קשורה באנשים אחרים באש"ף, וכך התחרו בשני הצדדים קבוצות שונות על הזכות להיות אפטרופסי המיפגש שעוד לא התקיים.

שורת התפוצצויות

כלי המעורבים היה ברור כי כצד הישראלי חשובים שני מרכיבים: קודם כל נציגות מרשימה של יהודי המזרח, שזו נועדה להיות ההודמנות הגדולה הראשונה להופעתם בזירת השלום, ונציגות מרשימה של אנשירות, סיפרות ואמנות, דרפוסורים

יוסף מולר, ידידה של גיתית איזראילוב, ששוחרר השבוע מעצרו, מספר על יחסיו עימה:

היא נתנה לי מה שאנשה נותנת!

פעם לסרט או ליציאה בערב, היינו נפגשים לכוס קפה ב-5 ואחר כך היא היתה נותנת לי מה שאנשה נותנת. שאלתי את מולר על יחסיהם אחרי שגיתית התגרשה, והוא אמר: "היא תמיד היתה אלגנטית, אני הייתי לבר, והייתי צריך אותה בעיקר בשביל פורקן, אם תסלחי לי על הביטוי".

שאלתי אותו אם לא חשבו מעולם להתחתן, והוא צחק: "מה פיתאום? לא היינו בכלל בכיוון הזה. גם בגלל הפרש הגילים הגדול שהיה בינינו. ובכלל, זה לא היה הכיוון של היחסים שלנו".

מולר תיאר את עצמו כאדם האוהב מאוד לעזור לאנשים: "עליתי מרוסיה לארץ כשהייתי ילד קטן, ומאז נלחמתי בארבע מלחמות כאן, ואף פעם לא היה לי בעיות כאלה. אני תמיד עוזר לחרברים".

הוא סיפר כי המישטרה הפגישת אותו עם גיתית ביום השישי בערב, אבל הם לא החליפו ביניהם מילה. גיתית אמרה לחוקרים כי מולר אינו אשם במאומה, כי הוא לא ידע על מה הוא חותם כאשר חתם על הצוואה בשם בעלה המנוח, יוסף איזראילוב. וזו האמת, ולכן הם שיחררו אותי, סיים מולר.

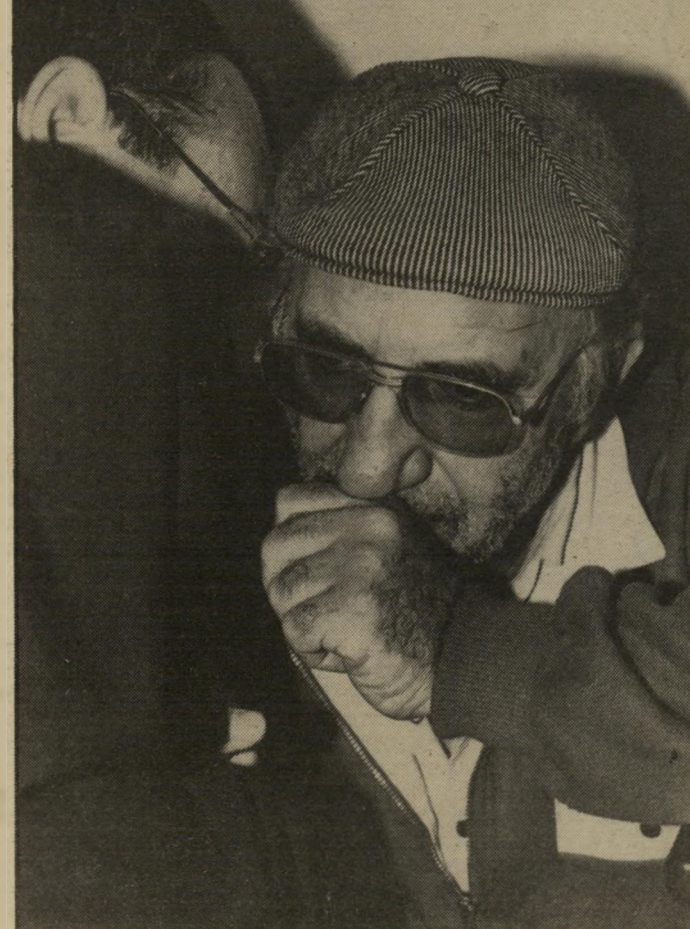
סניגוריו, עורכי הדין משה רום ויוסף ויור, אמרו כי הם משערים שהשיחרור בא עקב סירובו של היועץ המישטרי לחתום על הסכמה להארכת מעצרו של מולר, מעבר ל-30 הימים שכבר ישב במעצר.

אפשרות אחרת שהופרחה כאוויר היתה, כי מאחר שגיתית עדיין עצורה למשך 10 ימים, העדיפה המישטרה כי מולר ישוחרר כעת, ולא יוגש נגדו כתב אישום כרגע. לוא הוגש כתב אישום כעת, ונתבקש מעצרו עד תום ההליכים, היתה התביעה חייבת לגלות לסניגורים את חומרי החקירה הקיימים בתיק, ואז היתה גם גיתית יכולה לברר מה החומר הקיים נגדה. חומר זה, כידוע, נשמר בינתיים בסוד.

אפשרות אחרת, שמולר הכחיש בתוקף, היתה כי הוא שוחרר כדי שישמש עד מדינה נגד גיתית.

פעם ראשונה שאני מתראיין, אמר, והתחמק מלגלות היכן בדיוק הכיר את גיתית. "היא עוד היתה נשואה אז לדורון. זה היה בשנת 1982 בערך. היא היתה נחמדה והיינו ידידים. לא יצאנו יחד אף פעם".

הוא סיפר כי המישטרה הפגישת אותו עם גיתית ביום השישי בערב, אבל הם לא החליפו ביניהם מילה. גיתית אמרה לחוקרים כי מולר אינו אשם במאומה, כי הוא לא ידע על מה הוא חותם כאשר חתם על הצוואה בשם בעלה המנוח, יוסף איזראילוב. וזו האמת, ולכן הם שיחררו אותי, סיים מולר.

ידיד מולר בבית המישטרה "חנותה? מה פיתאום?"